

Søren Hansen (S):

Det aftvinger naturligvis respekt, når et parti føler sig forpligtet af et givet tilsagn. Det aftvinger respekt, at man ikke løber fra det, at man følger sagen op, som man havde lovet. Og man gør det oven i købet, selv om man ikke længere er i samme position, som da tilsagnet blev givet. Men det udelukker jo ikke, at man gør det på en ordentlig facon.

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Michael Kock vil jeg sige, at jeg kan ikke se nogen egentlig grund til at vente på EF.

Forhistorien til dette lovforslag er jo temmelig lang, og vi har – som jeg også har refereret til – arbejdet temmelig grundigt med det i 1989-90, og der var også en grundig udvalgsbehandling. Altså, der er ikke noget nyt i det, når jeg nu mener at kunne dokumentere, at de fleste EF-lande har afgifter på det der. Der er to andre lande, der arbejder internt i deres regeringer med et forslag. Jeg kan ikke se nogen begrundelse for, at vi skal vente på EF. I øvrigt er Det Radikale Venstre ikke imod EF, men vi har heller ikke noget imod at tage teten i EF, og det kunne vi jo lige så godt her.

Så bliver der spurgt: Hvorfor Finland og ikke Tyskland? Og der bliver refereret til afgiftsniveauet. Jeg vil sige, at der jo ikke er lagt noget niveau i lovforslaget. Man har skelet meget kraftigt til selve modellen i Finland, men ikke til afgiftsniveauet. Det har vi overhovedet ikke taget stilling til i dette lovforslag. Der er nævnt, hvad det giver i provenu i Finland, i Tyskland osv., men jo ikke, hvilket afgiftsniveau det skal lægges på. Det blev der heller ikke taget stilling til i det tidligere lovforslag.

Omkring biblioteker: Nej, vi har ikke nogen forestillinger om at skulle pålægge den type generelle afgifter. Men lad os da drøfte Fremskridtspartiets forslag under udvalgsarbejdet.

Til hr. Søren Hansen kan jeg kun sige: Ja. Og det ja kan dække over mange ting.

(Kort bemærkning).

Michael Kock (FP):

Fru Marianne Jelved siger, at der ikke er taget stilling til niveauet for afgiften i lovforslaget. Men i bemærkningerne til lovforslaget står der ikke desto mindre, at »en vis vejledning kan hentes . . .«, og »Udvalgets flertal foreslog

. . .«, og så fortsætter det med: »Flertallet foreslog på denne baggrund et vederlag på 8 øre pr. minut for lydband og 20 øre pr. minut for videobånd.« Og tilsvarende står der om den finske afgift, at »dette svarer i dansk valuta afrundet til henholdsvis 5 og 7 øre.« Det er den vejledning, der henvises til i lovforslaget. Men hvis det overhovedet ikke skal tages som udtryk for intentionerne bag lovforslaget, er jeg da meget lettet. Det vil jeg gerne vide.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu har jeg ikke lovforslaget i hånden, det ligger nede på min plads, men jeg synes lige, at vi skal vende nogle ord om det i udvalget, for sådan som jeg husker det, er det ophavsretsudvalget, som har lavet en betænkning, der har været inde på det her. Men lad os se på det. Der har ikke fra politisk hold været ønske om at lægge sig fast på et eller andet bestemt antal kroner og øre.

Hermed sluttede forhandling.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om patientforsikring.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Hanne Andersen (S):**